

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoP/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6413209018
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6413209018.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Oľgy Maľovej a JUDr. Jaroslava Galla, vo veci starostlivosti o maloletú Q. P., nar. XX. XX. XXXX, zastúpenú Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, dieťa matky Q. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom M. nad M., P. XXX, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Líška & Partners, s.r.o., so sídlom A. Hlinku 736/3, Žiar nad Hronom a otca F. P., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. T. XX/XX, N. nad M., zastúpeného Mgr. et Mgr. Líviou Košťovou, advokátkou so sídlom Žiar nad Hronom, SNP 62/65, o návrhu otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 4P/69/2013 - 47, zo dňa 26. 08. 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu, vo výroku ktorým návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletej zamietol, **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku o trovách konania rozsudok okresného súdu **z r u š u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh otca, ktorým žiadal, aby bola znížená jeho vyživovacia povinnosť k maloletej Q. určená rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom č. k. 9C/228/2010, zo dňa 12. 10. 2010 zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 50,- eur mesačne, zamietol. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletej, žiadal ho zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie alebo zmeniť rozsudok okresného súdu tak, že bude zaviazaný prispievať na výživu maloletej Veroniky znížené výživné vo výške 50,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Okresný súd podľa jeho názoru nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenia právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p., pretože tiež postupom okresného súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Okresný súd nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Má za to, že došlo k zmene pomerov tak na jeho strane, ako aj na strane maloletej a matky. Okresný súd nesprávne porovnával u neho príjem z doby posledného rozhodovania o výživnom a súčasnej doby, a to preto, že v čase posledného rozhodovania bolo síce preukázané, že nemal príjem zo závislej činnosti, resp. ÚPSVR, ale v zápisnici zo dňa 12. 10. 2010 uviedol, že pracuje príležitostne a brigádnicke, pričom tento príjem sa v tom čase neskúmal z dôvodu uzavretia rodičovskej dohody o výške výživného, a preto komparácia vtedajšieho a súčasného príjmu je skresľujúca a irelevantná. Záver okresného súdu o tom, že v súčasnej dobe dosahuje vyšší príjem, nie je žiadnym relevantným spôsobom preto preukázaný. Okresný súd sa vôbec nevysporiadal so zmenou pomerov vo vzťahu k majetkovým pomerom, nákladov na pokrytie základných životných potrieb, ako aj vo vzťahu k pasívam, ktoré v čase posledného rozhodnutia neexistovali, pričom toho

času ich existencia bola v konaní riadne preukázaná. Má za to, že podstatnou zmenou pomerov je tá skutočnosť, že nie je schopný zo svojho príjmu 317,29 eur a náklady, ktoré má na pokrytie základných životných potrieb (466,06 eur) hradiť výživné vo výške určenej rozhodnutím súdu zo dňa 12. 10. 2010 v predchádzajúcom konaní. Faktická neschopnosť platenia výživného v takejto výške bola dôvodom na začatie trestného stíhania voči jeho osobe za zanedbanie povinnej výživy, za čo bol aj právoplatne odsúdený. Mal za to, že zmena pomerov nastala aj u matky, pretože je dlhodobo podľa jeho názoru dobrovoľne nezamestnaná. Okresný súd nezisťoval, prečo matka nie je zamestnaná. Neznížením výživného ho orgán štátnej moci vystavuje opakovanému riziku začatia trestného stíhania voči jeho osobe. Príjem maloletej po zohľadnení tej skutočnosti, že životné minimum je 90,42 eur a súdom určeného výživného 100,- eur a prídavku na dieťa vo výške 23,10 eur zákonom určeným minimálnym výživným zo strany matky vo výške 27,13 eur znamená, že maloletá dosahuje mesačný príjem vo výške 150,23 eur, pričom on sám nedosahuje ani výšku životného minima na dospelú osobu určenú zákonom vo výške 198,09 eur.

Matka žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Plne sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu. Okresný súd správne konštatoval, že v súčasnej dobe nie sú splnené podmienky na zníženie vyživovacej povinnosti, nakoľko nedošlo k takej zmene pomerov ktoré by takéto rozhodnutie odôvodňovali.

Kolíznym opatrovníkom maloletej sa k odvolaniu otca nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal podľa ust. § 212 ods. 2 písm. a) O. s. p. a napadnutý rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu správne aplikujúc ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., po zhodnotení výsledkov dokazovania, ktoré vo veci vykonal, zaujal správny právny záver, že nie sú splnené v danej veci zákonné podmienky pre zmenu doterajšieho súdneho rozhodnutia o výživnom pre maloletú Q..

Správne postupoval, keď porovnal aké boli pomery na strane rodičov a maloletej v čase posledného súdneho rozhodnutia. Okresný súd zrejme nedopatrením uviedol, že pomery sa od posledného rozhodovania nezmenili, pretože na druhej strane uvádza v dôvodoch rozhodovania, že v čase posledného rozhodovania o výživnom bol otec nezamestnaný, nemal žiadny príjem, v súčasnom období je zamestnaný, dosahuje pravidelný mesačný príjem, taktiež uvádza, že v čase posledného rozhodovania bolo dieťa v predškolskom zariadení, v súčasnosti pôjde do tretej triedy základnej školy, teda vzrástli aj jeho potreby. Podľa názoru odvolacieho súdu došlo k podstatnej zmene pomerov na strane rodičov aj maloletej, u maloletej v tom smere, že maloletá, ako uvádza okresný súd v čase poslednej súdnej úpravy výživného navštevovala predškolské zariadenie, v súčasnosti navštevuje základnú školu, teda je nesporné, že matka musí vynakladať vyššie výdavky na zabezpečenie nielen jej bežných potrieb, ako je výživa, šatstvo, ale aj ďalších potrieb, ktoré sú prospešné pre jej všestranný vývoj, a to športové, rekreačné a pod. U otca maloletej došlo k podstatnej zmene pomerov v tom smere, že v súčasnosti je zamestnaný, dosahuje pravidelný mesačný príjem, z ktorého podľa názoru odvolacieho súdu je schopný platiť doteraz určené výživné.

Treba poukázať na to, že pri rozhodovaní o výživnom v súvislosti s konaním o rozvod manželstva otec sám navrhol, aby bolo určené výživné vo výške 100,- eur mesačne, pričom pracoval len príležitostne, brigádnicke, bol evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie. Keďže v súčasnej dobe otec už pracuje a má riadny príjem, zníženie výživného by znamenalo reparáciu predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, čo už nie je možné. Keď otec bol schopný platiť výživné za situácie, keď bol bez stáleho zamestnania a pravidelného mesačného príjmu a v súčasnosti už má riadne zamestnanie a pravidelný mesačný príjem, nie sú dané dôvody pre zníženie jeho vyživovacej povinnosti k maloletej.

Pri rozhodovaní odvolací súd prihliadol na tú skutočnosť, že aj matka je už čiastočne povinná podieľať sa na zabezpečení potrieb maloletej a to aspoň vo výške minimálneho výživného. Vzhľadom na to, že maloletá si vyžaduje osobnú starostlivosť matky, nemožno od matky nateraz vyžadovať, aby sa zamestnala. V tomto smere námietka otca nie je opodstatnená.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.